

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 300/20	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. K.	Czyny zarzucane: pkt I, IV z aktu oskarżenia Czyny przypisane: pkt IIa, IIb, IIc z wyroku (czyny II, III i V z aktu oskarżenia)	
1.1.2.	D. K.	Czyny zarzucane: pkt VI, VII, VIII, IX z aktu oskarżenia Czyny przypisane: pkt V z wyroku (czyn X z aktu oskarżenia)	
1.1.3.	Z. R.	Czyny zarzucane: pkt XI, XII, XIV z aktu oskarżenia Czyny przypisane: pkt VIIa, VIIb, VIIc, VIId, VIIIa, VIIIb z wyroku (czyny XIII, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX z aktu oskarżenia)	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p><i>W zakresie czynów zarzucanych: I, VI, XI z aktu oskarżenia</i></p> <p>W dniu 27 września 2019 r. Z. K. zaparkował samochód marki F. (...) przy sklepie (...) w W. przy ul. (...), po czym udał się do sklepu na zakupy. W czasie, gdy Z. K. robił zakupy nieznanemu sprawcy przebił w jego samochodzie lewą przednią oponę.</p> <p>Po zakupach mężczyzna wrócił do zaparkowanego samochodu. Przy wyjeździe stwierdził, że samochód się źle prowadzi. Zatrzymał samochód przy „C. (...)” przy ul. (...) i zmienił koło na koło zapasowe.</p> <p>W tym czasie nieznanemu mężczyźnie podszedł do samochodu od strony otwartych drzwi od strony pasażera, zabrał z samochodu plecak koloru czarnego o wartości 150 zł, w którym znajdował się portfel o wartości 50 zł z zawartością dowodu osobistego o nr (...) i prawa jazdy wydanych na dane Z. K., legitymacji radcowskiej nr (...), legitymacji emeryta-rencisty nr (...), legitymacji zasłużonego działacza kultury nr (...), legitymacji działacza</p>	Zeznania świadka Z. K.	199v-200, 2035-2036 860v,	

<p>opozycji antykomunistycznej nr (...), karty miejskiej, karty bankomatowej wydanej przez G. Bank na dane Z. K. oraz dwóch kart bankomatowych wydanych przez Bank (...) na dane Z. K. oraz na dane Z. K., telefonu komórkowego marki (...) koloru srebrnego o wartości 345 zł wraz z kartą SIM oraz kluczy do mieszkania powodując tym samym straty o łącznej wartości 545 zł. Sprawca odszedł w kierunku stacji paliw.</p> <p>Z. K. podjechał na stację S., gdzie zorientował się, że nie ma ww. rzeczy.</p>			
<p>Załączniki do protokołu przesłuchania - nr imei telefonu i faktura</p>	<p>202, 862</p>		
<p>Pismo dot. szkody</p>	<p>204</p>		
<p>Płyta i protokół oględzin nagrania</p>	<p>223-226</p>		
<p>Pismo z KRP W.</p>	<p>(...)</p>		
<p>W zakresie czynów zarzucanych: pkt VII, XII z aktu oskarżenia</p> <p>W zakresie czynu przypisanego: pkt IIa wyroku (czyn II aktu oskarżenia)</p> <p>W dniu 24 października 2019 r. K. K. zaparkował samochód marki F. (...) przy sklepie (...) przy</p>	<p>Zeznania świadka K. K.</p>	<p>146, 156v, 516v, 1958-1959</p>	

ul. (...) w W., po czym udał się do sklepu na zakupy. W czasie, gdy K. K. robił zakupy nieznanemu sprawcy przebił w jego samochodzie lewą przednią oponę.

Gdy K. K. wrócił z zakupów zobaczył, że w kole nie ma powietrza. Przełożył plecak wraz z zakupami na tylną kanapę. Drzwi do samochodu zamknął, ale nie na klucz i przystąpił do wymiany koła.

W tym czasie nieznanemu sprawcy zbliżył się do samochodu, sięgnął do wnętrza pojazdu poprzez otwarte tylne prawe drzwi, wyciągnął z wnętrza plecak marki Q. koloru granatowego z zawartością karty debetowej wydanej przez Bank (...) S.A., karty kredytowej wydanej przez bank (...) S.A., karty miejskiej, pieniędzy w kwocie 550 zł, telefonu komórkowego marki H. (...) o wartości 800 zł wraz z kartą SIM sieci (...). Sprawca oddalił się.

Po wymianie koła K. K. spostrzegł, że tylne prawe drzwi są uchylone i stwierdził kradzież plecaka.

Tego samego dnia P. K. w sposób nieustalony wszedł w posiadanie karty płatniczej należącej do K. K.. Następnie przy użyciu skradzionych kart przy ul. (...), ul. (...) oraz w innych miejscach dokonał wielu nieudanych

<p>prób transakcji oraz sześć udanych podjęć gotówki w łącznej kwocie 2.650 zł.</p> <p>W dniu 26 października 2019 r. do K. K. zadzwonił nieznany mężczyzna, który podał, że znaleziono dokumenty K. K.. Mężczyzna odebrał wszystko poza gotówką w kwocie 550 zł, dwóch kart (...) i telefonu.</p>			
Zeznania świadka P. A.	301v, 2037		
Załączniki do protokołu przesłuchania – mapka i dokumentacja	147, 518-523		
Protokół oględzin opony	151-152v		
Płyty oraz protokoły oględzin nagrania	166, 168-169, 170-177		
Protokół oględzin osoby P. K. wraz z załącznikami i płytą	290-300, 340-342, (...)		
Protokół przeszukania osoby P. K.	66-68		
Informacja o przesunięciu czasowym na nagraniu	999		
Notatka z informacją o numerach telefonów	439		
Opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej z uzupełnieniem i sprostowaniem	(...)- (...), (...)-1480, (...)- (...)		

Dane telekomunikacyjne	(...), 417, 421, 550		
Płyta i ujawnione sprawozdanie z analizy połączeń	691-710		
Opinia biegłego z zakresu antropologii	(...)- (...)		
<p>W zakresie czynów zarzucanych: pkt VIII, XIV z aktu oskarżenia</p> <p>W zakresie czynu przypisanego: pkt IIb wyroku (czyn III z aktu oskarżenia)</p> <p>W dniu 30 października 2019 r. Z. N. zaparkował samochód marki S. (...) przy sklepie (...) przy skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) w W., a następnie udał się na zakupy. W czasie, gdy Z. N. robił zakupy nieustalony sprawca przebił w jego samochodzie prawą przednią oponę.</p> <p>Gdy Z. N. wrócił z zakupów wyjechał w kierunku ul. (...) i poczuł, że nie ma powietrza w kole. Wówczas zatrzymał się celem zmiany koła. Z bagażnika przełożył swoją torbę za przednie siedzenie pasażera na podłogę. W torbie znajdował się laptop marki L. (...), nr seryjny (...), czytnik ebook-ów P. (...) koloru czarnego w niebieskim etui, portfel skórzany z logo firmy (...) z zawartością pieniędzy w</p>	Zeznania świadka Z. N.	128, 137, 509v, 512v, 514v, 1961-1962	

kwocie 100 zł, 2 kart debetowych wydanych przez m. i T. Bank, karty kredytowej wydanej przez m. i C., jednej pamięci przenośnej Pendrive, klucze do mieszkania. Wartość laptopa L. (...) wynosiła 1920 zł, czytnika e-booków P. (...) 224 zł, a etui 30 zł.

W czasie gdy Z. N. zmieniał koło nieustalony sprawca wyjął z jego samochodu torbę. Gdy Z. N. wrócił do domu zorientował się, że nie ma torby z laptopem.

Z użyciem kart skradzionych Z. N. tego samego dnia przy ul. (...), ul. (...) oraz ul. (...) nieustalony sprawca wykonał łącznie siedem nieudanych prób transakcji (z uwagi na błędny kod PIN) na łączną kwotę 1.700 zł, a także trzy udane transakcje na łączną kwotę 95,98 zł (kolejne na kwoty 27,98 zł, 34,00 zł i 34,00 zł).

W nieznanymi okolicznościach P. K. wszedł w posiadanie skradzionego laptopa L. (...) czytnika e-booków P. (...) i etui, które następnie w dniach 30-31 października 2019 r. sprzedał do lombardu przy ul. (...) w W.. Sprzęt ten został zabezpieczony i zwrócony Z. N..

W dniu w dniu 31 października 2019 r., zadzwonił do Z. N. nieznanymi mężczyzna z

informacją, że znalazł torbę, która należy do niego. W torbie znajdowały się utracone przez pokrzywdzonego dokumenty, a także karta kredytowa m. i dwa pendrive.			
Zeznania świadka P. A.	301v, 2037		
Zeznania świadka M. S.	505v, 2058v		
Załącznik do protokołu przesłuchania - mapka	132		
Protokół oględzin opony	133-134		
Pismo pokrzywdzonego przedstawiające wypłatę	143		
Protokoły zatrzymania rzeczy laptopa i czytnika e-book w lombardzie	91-93, 231-232		
Protokół oględzin osoby P. K. wraz z załącznikami i płytą	290-300, 340-342, (...)		
Protokół przeszukania osoby P. K.	66-68		
Umowy przedwstępne sprzedaży laptopa i czytnika e-book do lombardu	94 (koszulka k. 2a), 245		
Protokoły oględzin laptopa i czytnika e-booków	265-276, 312-313v		
Opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości	952-973		

<p>W zakresie czynów zarzucanych: pkt IV, IX z aktu oskarżenia</p> <p>W zakresie czynu przypisanego: VIIb wyroku (czyn XV z aktu oskarżenia)</p> <p>W dniu 15 listopada 2019 r. M. P. zaparkowała samochód marki C. (...) przy sklepie (...) na ul. (...) w W., po czym udała się na zakupy. W sklepie chodził za kobietą i obserwował ją Z. R..</p> <p>Gdy kobieta wracała z zakupów w jej stronę poszli dwaj mężczyźni, współpracujący z Z. R. - jeden stał od strony przodu pojazdu w znacznej odległości, a drugi z tyłu pojazdu, po przeciwnej stronie ulicy parkingowej. Mężczyzna, który stał z tyłu pojazdu podniósł ręce do góry, jakby dawał znaki drugiemu mężczyźnie.</p> <p>Kobieta włożyła zakupy do bagażnika, następnie otworzyła drzwi od strony kierowcy i wrzuciła torebkę na fotel pasażera. Wsiadając do samochodu zauważyła, że mężczyzna stojący z tyłu podszedł do tylnego lewego koła jej samochodu przykucnął i zaczął coś robić. Kobieta podeszła do tego mężczyzny i powiedziała, żeby tego nie ruszał. Mężczyzna odpowiedział jej coś w obcym języku.</p>	Zeznania świadka M. P.	100, 124-125, 2036-2037	
--	-------------------------------	-------------------------	--

W tym samym czasie drugi z mężczyzn podszedł z prawej strony pojazdu, otworzył drzwi i zabrał z torebki portfel z zawartością pieniędzy w kwocie 600 zł, karty kredytowej Banku (...) S.A., dwóch kart bankomatowych (...) Bank S.A., karty bankomatowej (...) Banku S.A., karty bankomatowej (...) Bank S.A.

Obaj mężczyźni następnie odeszli od pojazdu, jeden z nich poszedł w stronę ul. (...), a drugi wsiadł do pojazdu R. (...), który wyjechał z miejsca parkingowego.

Tego samego dnia przy placu (...), ul. (...), ul. (...) z użyciem skradzionych kart Z. R. wykonał pięć udanych transakcji - wypłat z bankomatów na łączną kwotę 10.000 zł (w kolejnych wypłatach po 2.000 zł, 4.000 zł, 1.000 zł, 1.000 zł i 2.000 zł) oraz cztery nieudane próby użycia kart, na łączną kwotę 11.000 zł.

Zeznania świadka P. A.	301v, 2037	
Informacje dotyczące wypłat	101-108, 118	
Protokół przeszukania osoby Z. R.	75-77	

Protokół oględzin osoby Z. R. wraz z załącznikami i płytą	251-254, 320-321a, (...)	
Płyta i protokół oględzin wraz z załącznikami	119-121	
Pismo z Banku (...) S.A.	864-865	
Płyta i protokół oględzin nagrania wraz z załącznikami	865, 975-976Av	
Płyty i protokół oględzin nagrania	867a, 867c, 980-982v	
Notatka urzędowa w związku z ustaleniem daty transakcji	(...)- (...)	
Notatka urzędowa z informacją o numerach telefonów	439	
opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej z uzupełnieniem i sprostowaniem	(...)- (...), (...)-1480, (...)- (...)	
Dane telekomunikacyjne	(...), 417, 421, 550	
Płyta i ujawnione sprawozdanie z analizy połączeń	691-710	
Opinia biegłego z zakresu antropologii	(...)- (...)	
W zakresie czynu przypisanego: pkt IIc, VIIa wyroku (czyn V i XVIII z aktu oskarżenia)	Zeznania świadka G. W.	742, 748, (...)

W dniu 17 października 2019 r. G. W. zaparkował samochód marki T. (...) koloru białego w S. na parkingu przed sklepem (...) przy ul. (...) i następnie udał się na zakupy.

W czasie, gdy G. W. robił zakupy nieustalony sprawca przebił w jego samochodzie przednią prawą oponę.

Po powrocie G. W. zauważył, że na pulpicie zaświeciła mu się kontrolka informująca o niskim ciśnieniu w kole. Wyszedł z auta i zauważył, że w oponie jest mało powietrza. Zaczął dopompowywać ją pompką.

W tym czasie nieznana osoba dokonała zaboru z samochodu G. W. portfela z zawartością w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy wydanych na dane G. W., a także kart debetowych (...) Bank S.A. oraz (...) Bank S.A. oraz trzech dowodów rejestracyjnych do pojazdów marki T. (...) o nr rej. (...) R. (...) o nr rej. (...), K. (...) o nr rej. (...).

Po dopompowaniu koła G. W. pojechał około kilometra i zauważył, że w kole, które dopompował znów nie ma powietrza. Zjechał na pobocze, żeby wymienić oponę. Gdy wymienił koło zorientował się, że plecak, który był w samochodzie jest otwarty,

<p>a w środku nie ma portfela z zawartością.</p> <p>Tego samego dnia z użyciem skradzionych kart w różnych miejscach na obszarze M. Z. R. i P. K. oraz nieustalona osoba działając wspólnie i w porozumieniu wykonali transakcje na kwotę 2.399 zł. Było to łącznie dziewięć prób wypłat pieniędzy z bankomatów i transakcji zapłaty za zakupione towary, dwie udane wypłaty z bankomatów oraz trzy udane transakcje zapłaty za zakupione towary.</p>		
Zeznania świadka P. A.	301v, 2037	
Protokół przeszukania osoby Z. R.	75-77	
Protokół oględzin osoby Z. R. wraz z załącznikami i płytą	251-254, 320-321a, (...)	
Protokół oględzin osoby P. K. wraz z załącznikami i płytą	290-300, 340-342, (...)	
Protokół przeszukania osoby P. K.	66-68	
Wydruki przedłożone przez pokrzywdzonego	754-755	
Płyta i protokół oględzin nagrania wraz z załącznikami	776-780;	

Protokół oględzin monitoringu wraz z załącznikami	(...)- 1009v		
Notatka urzędowa w związku z ustaleniem daty transakcji	(...)- (...)		
Pismo z M. dot. wypłat	1240		
<p>W zakresie czynu przypisanego: pkt V wyroku (czyn X z aktu oskarżenia)</p> <p>W dniu 12 listopada 2019 r. A. M. pojechała swoim samochodem na zakupy spożywcze do sklepu (...) przy ul. (...) w W.. Miała przy sobie torebkę koloru brązowego w środku z etui z dokumentami i kartą płatniczą banku (...). Po zakupach wróciła do samochodu.</p> <p>W nieznanych okolicznościach zniknęło z jej torby etui z dokumentami i kartą płatniczą banku (...).</p> <p>Następnie udała się do drugiego sklepu „E. (...)” na B. przy ul. (...). Przy kasie zorientowała się, że nie ma etui z dokumentami i kartą płatniczą.</p> <p>Tego samego dnia w nieznanych okolicznościach D. K. wszedł w posiadanie karty płatniczej banku (...) należącej do A. M.. Następnie dokonał</p>	Zeznania świadka A. M.	444, 452, 453v, 1959-1960	

<p>z użyciem tej karty płatności przy ul. (...) i ul. (...). Ponadto przy użyciu tej samej karty dokonał płatności i wypłat z bankomatu przy ul. (...) oraz ul. (...). Było to sześć transakcji zbliżeniowych i cztery wypłaty z bankomatów na łączną kwotę 2.114,08 zł.</p> <p>W dniu 13 listopada 2019 r. zostały znalezione dokumenty należące do A. M., przyniesione przez mężczyznę, który wskazał, że znalazł je na chodniku. W oddanych dokumentach brakowało karty płatniczej banku (...).</p>			
Zeznania świadka P. A.	301v, 2037		
Protokół oględzin telefonu wraz z załącznikami	256- 264		
Protokół oględzin osoby D. K. i płyta	327-329, (...)		
Protokół przeszukania osoby D. K.	59-61		
Notatka służbowa o znalezionych dokumentach	449		
Załączniki do protokołu przesłuchania - wydruki transakcji	455- 459		
Protokół oględzin nagrania wraz z płytą	467-471a		

E-mail dotyczący przesunięcia czasowego na nagraniu	999		
Notatka urzędowa w związku z ustaleniem daty transakcji	(...) - (...)		
Opinia biegłego z zakresu antropologii	(...) - (...)		
<p>W zakresie czynu przypisanego: pkt VIIa wyroku (czyn XIII z aktu oskarżenia)</p> <p>W dniu 26 października 2019 r. M. K. zaparkował samochód marki R. (...) koloru ciemnoniebieskiego przy Centrum Handlowym (...) przy ul. (...), po czym udał się na zakupy. W czasie gdy M. K. robił zakupy Z. R. obserwował go, krocząc za nim w odległości około 15 metrów.</p> <p>Po powrocie M. K. położył między siedzeniem kierowcy i pasażera z przodu samochodu saszetkę koloru czarnego. Gdy M. K. odszedł od pojazdu, wówczas Z. R. przeciął oponę w prawym przednim kole pojazdu i wsiadł do samochodu marki R. (...) kierowanego przez nieznaną osobę.</p> <p>Przy wyjeździe z parkingu mężczyzna odkrył, że w prawym przednim kole nie ma powietrza. Po zatrzymaniu samochodu</p>	Zeznania świadka M. K.	180, 1960	

<p>opróżnił bagażnik i zaczął zmieniać koło. W tym czasie Z. R. zabrał z jego samochodu z saszetki portfel koloru brązowego z zawartością dowodu osobistego i prawa jazdy wydanych na dane M. K. oraz pieniędzy w kwocie 750 zł i 50 EUR (odpowiednio na dzień czynu 213,81 zł).</p> <p>Po zmianie koła M. K. wszedł do samochodu i pojechał do domu. Po przyjeździe zorientował się, że w saszetce nie ma portfela.</p>			
Zeznania świadka P. A.	301v, 2037		
Protokół przeszukania osoby Z. R.	75-77		
Protokół oględzin osoby Z. R. wraz z załącznikami i płytą	251-254, 320-321a, (...)		
Płyta i protokół oględzin nagrania	193-197		
Notatka urzędowa z informacją o numerach telefonów	439		
Opinia biegłego z zakresu antropologii	(...)- (...)		
Opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej z uzupełnieniem i sprostowaniem	(...)- (...), (...)-1480, (...)- (...)		
Dane telekomunikacyjne	(...), 417, 421, 550		

Płyta i ujawnione sprawozdanie z analizy połączeń	691-710		
<p>W zakresie czynu przypisanego: pkt VIIc wyroku (czyn XVI z aktu oskarżenia)</p> <p>W dniu 19 listopada 2019 r. przy ul. (...) Z. R. w momencie zatrzymania legitymował się podrobionym, lotewskim dokumentem tożsamości na dane (...), nr dokumentu (...), (...).</p> <p>Pobrano od niego kartę daktyloskopijną i przeprowadzono sprawdzenia jego tożsamości, końcowo ustalając, iż tak naprawdę nazywa się Z. R..</p>	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. R.	564v	
Zeznania świadka P. A.	301v, 2037		
Protokół przeszukania osoby Z. R.	75-77		
Protokół oględzin osoby Z. R. wraz z załącznikami i płytą	251-254, 320-321a, (...)		
Pismo wraz z kartą daktyloskopijną	351-351a		
Dowód A. B.	357		
Notatka dot. braku danych w lotewskiej ewidencji ludności i rejestrach dokumentów	360-361		

Karta daktyloskopijna	364		
Faks z ambasady Łotwy	365		
Pismo z (...) wraz z załącznikami	612-617		
Pismo z Ambasady Gruzji w RP	611		
<p>W zakresie czynu przypisanego: pkt VIII d wyroku (czyn XVII z aktu oskarżenia)</p> <p>W dniu 19 listopada 2019 r. przy ul. (...) zabezpieczono u Z. R. szklaną buteleczkę z zawartością metadonu (środek odurzający grupy I-N) w objętości 23 ml. Ilość ta odpowiada jednej porcji.</p>	Zeznania świadka P. A.	301v, 2037	
Protokół przeszukania osoby Z. R.	75-77		
Protokół oględzin osoby Z. R. wraz z załącznikami i płytą	251-254, 320-321a, (...)		
Opinia biegłego z zakresu badań fizykochemicznych	(...)- (...)		
<p>W zakresie czynu przypisanego: pkt VIII b wyroku (czyn XIX z aktu oskarżenia)</p> <p>W dniu 5 października 2019 r. o nieustalonej godzinie nieznanymi sprawca</p>	Zeznania świadka K. D.	807v-808, 1957-1958	815v,

w nieustalonych okolicznościach przeciął prawą przednią oponę w samochodzie K. D. marki S. (...).

Tego samego dnia ok. godz. 16:00 K. D. jadąc ze sklepu (...) do domu, zauważył brak powietrza w kole i zatrzymał samochód na wysokości Komisariatu Policji w J. przy ul. (...).

Pokrzywdzony wysiadł z samochodu, wyjął przybory do wymiany koła z bagażnika, a następnie przeszedł do wymiany koła. Pomiędzy przednimi fotelami położył saszetkę z zawartością, w postaci pieniędzy w kwocie 230 zł, dowodu osobistego i prawa jazdy wydanych na dane K. D., dowodu rejestracyjnego numer (...), legitymacji rencisty a także karty bankomatowej (...) Bank S.A.

W nieustalonych okolicznościach nieustalony sprawca dokonał zaboru tejże saszetki.

W nieustalonych okolicznościach Z. R. wszedł w posiadanie karty bankomatowej (...) Bank S.A. należącej do K. D.. Następnie przy użyciu tej karty w dniach 5-7 października 2019 r., w różnych miejscach na obszarze W., wielokrotnie dokonał zakupów oraz wypłat na łączną kwotę 86.000 zł.

Zeznania świadka P. A.	301v, 2037	
Załączniki do protokołu przesłuchania – wykaz płatności, mapa	811-812, 816-820	
Protokół przeszukania osoby Z. R.	75-77	
Protokół oględzin osoby Z. R. wraz z załącznikami i płyta	251-254, 320-321a, (...)	
Notatka wraz ze zdjęciami i płytami	829-836	
Opinia biegłego z zakresu badań informatycznych	914-936	
Płyty i protokół oględzin nagrania	944-947	
Notatka z informacją o numerach telefonów	439	
Notatka w związku z ustaleniem daty transakcji	(...)- (...)	
Pismo z B. wraz z wykazem transakcji	(...)- (...)	
Opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej z uzupełnieniem i sprostowaniem	(...)- (...), (...)-1480, (...)- (...)	
Dane telekomunikacyjne	(...), 417, 421, 550	

Płyta i ujawnione sprawozdanie z analizy połączeń	691-710		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. K.	Czyny zarzucane: pkt I, II, III, IV, V z aktu oskarżenia	
1.1.2.	D. K.	Czyny zarzucane: pkt VI, VII, VIII, IX z aktu oskarżenia	
1.1.3.	Z. R.	Czyny zarzucane: pkt XI, XII, XIV, XVIII, XIX z aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W zakresie czynów zarzucanych: pkt I, VI, XI aktu oskarżenia Nie udowodniono, że P. K., D. K. i Z. R. działając wspólnie i w porozumieniu w dniu 27 września 2019 r. w W. przy ul. (...) dokonali zaboru z samochodu Z. K. plecaka koloru czarnego z zawartością.	-	-	
W zakresie czynów zarzucanych: pkt VII, XII oraz części	-	-	

zarzucanego czynu z pkt II aktu oskarżenia

Nie udowodniono, że P. K., D. K. i Z. R. działając wspólnie i w porozumieniu w dniu 24 października 2019 r. przy ul. (...) w W. dokonali zaboru z samochodu K. K. plecaka marki Q. koloru granatowego z zawartością.

Nie udowodniono, że D. K. i Z. R. działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. w dniu 24 października 2019 r. weszli w posiadanie kart płatniczych należących do K. K. i następnie przy ich użyciu przy ul. (...), ul. (...) oraz w innych miejscach dokonali wielu nieudanych prób transakcji oraz sześć udanych podjęć gotówki w łącznej kwocie 2.650 zł.

W zakresie czynów zarzucanych: pkt VIII, XIV oraz części zarzucanego czynu z pkt III aktu oskarżenia

Nie udowodniono, że P. K., D. K. i Z. R. działając wspólnie i w porozumieniu w dniu 30 października 2019 r. przy ul. (...) w W. dokonali zaboru z samochodu Z. N. torby z zawartością, w tym laptopa i czytnika e-booków.

Nie udowodniono, że D. K. i Z. R. działając wspólnie i w porozumieniu z P.

<p>K. weszli w posiadanie skradzionych uprzednio sprzętów: laptopa i czytnika e-booków, a następnie sprzedali je do lombardu.</p>			
<p>W zakresie czynów zarzucanych: pkt IV, IX aktu oskarżenia</p> <p><u>Nie udowodniono</u>, że P. K., D. K. działając wspólnie i w porozumieniu z Z. R. w dniu 15 listopada 2019 r. przy ul. (...) w W. dokonali zaboru z torebki znajdującej się w samochodzie M. P. portfela z zawartością.</p> <p><u>Nie udowodniono</u>, że P. K., D. K. działając wspólnie i w porozumieniu z Z. R. w dniu 15 listopada 2019 r. przy pl. (...), ul. (...), ul. (...) z użyciem kart należących do M. P. wykonali pięć udanych transakcji - wypłat z bankomatów na łączną kwotę 10.000 zł oraz cztery nieudane próby użycia kart, na łączną kwotę 11.000 zł.</p>	-	-	
<p>W zakresie części czynów zarzucanych: pkt V, XVIII aktu oskarżenia</p> <p><u>Nie udowodniono</u>, że P. K. i Z. R. działając wspólnie i w porozumieniu w dniu 17 października 2019 r. przy ul. (...) w S. dokonali zaboru z samochodu G. W. portfela z zawartością.</p>	-	-	

<p>W zakresie części czynu zarzucanego w pkt XIX aktu oskarżenia</p> <p>Nie udowodniono, że Z. R. w dniu 5 października 2019 r. przy ul. (...) w J. dokonał zaboru z samochodu K. D. saszetki z zawartością.</p>	-	-	
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1 1.1.2 1.1.3</p>	<p>Zeznania Z. K.</p>	<p>Jasne, pełne, logiczne, konsekwentne, spójne z nieosobowym materiałem dowodowym.</p>	
<p>Zeznania K. K.</p>			
<p>Zeznania Z. N.</p>			
<p>Zeznania M. P.</p>			
<p>Zeznania G. W.</p>			
<p>Zeznania A. M.</p>			
<p>Zeznania M. K.</p>			
<p>Zeznania K. D.</p>			
<p>Zeznania M. S.</p>			

Zeznania P. A.		
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. R.	W zakresie przyznania się do zakupu dowodu osobistego i ujawnienia prawdziwych danych osobowych, a także wskazania braku udziału w kradzieżach D. K. wyjaśnienia jasne, pełne, logiczne, konsekwentne, spójne z nieosobowym materiałem dowodowym. Ponadto spójne z wyjaśnieniami D. K., P. K. oraz brak dowodów podważających jego wersję zdarzeń.	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K.	W zakresie wskazania braku udziału w kradzieżach D. K. wyjaśnienia konsekwentne, spójne z wyjaśnieniami D. K., Z. R. oraz brak dowodów podważających jego wersję zdarzeń.	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. K.	W zakresie nieprzyznania się do kradzieży wyjaśnienia od początku konsekwentne, brak dowodów podważających wersję oskarżonego.	
Trzy opinie sądowo-psychiatryczna	Jasne, pełne, brak sprzeczności.	
Opinia biegłego z zakresu badań fizykochemicznych		
Opinia biegłego z zakresu badań informatycznych		

Opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości			
Opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej, opinia uzupełniająca i sprostowanie			
Opinia biegłego z zakresu antropologii			
Opinia biegłego z zakresu mechanoskopii			
Cała dokumentacja powołana we wcześniejszej części	Dokumenty, dokumenty urzędowe, nagrania niebudzące wątpliwości co do rzetelności i autentyczności, niekwestionowane przez strony.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1 1.1.2 1.1.3	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K.	Częściowe wyjaśnienia oskarżonego D. K. w zakresie płatności kartą A. M., do czego oskarżony się nie przyznał oraz częściowe wyjaśnienia oskarżonych P. K. i Z. R. w zakresie nieprzyznania się do części czynów związanych z kradzieżami i użyciem skradzionych	

kart uznać należy jedynie za przyjęte przez nich linie obrony oraz za nieprzydatne do czynienia ustaleń w sprawie.

W zakresie oskarżonych P. K. i Z. R. wystąpiła wielokrotna zmiana wersji. W toku postępowania przygotowawczego P. K. początkowo nie przyznawał się do czynu, następnie nie przyznał się jedynie do czynu popełnionego w dniu 24 października 2019 r. (wyłaty kartą skradzioną od K. K.), ale przyznał się do popełnienia pozostałych czynów. Kolejnym razem przyznał się do trzech czynów, ale nie pamiętał, których. Przed Sądem oskarżony odwołał wcześniejsze wyjaśnienia i ponownie nie przyznał się do żadnego z czynów.

Z. R. w toku postępowania przygotowawczego początkowo również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Następnie podał, że może popełnił 2-3 kradzieże, ale nie pamiętał które. Nie przyznał się także do popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Następnie jednak przyznał się do maksymalnie trzech czynów. Ponownie przesłuchany w sprawie nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Kolejnym razem znów

		<p>przyznał się do trzech czynów, ale nie pamiętał których, do reszty się nie przyznawał. Przed Sądem odwołał wyjaśnienia i nie przyznał się do zarzucanych mu czynów.</p> <p>Postawa oskarżonych ukazuje nieudolnie prowadzoną obronę, która nie może zostać uznana za wiarygodną i nie może stanowić podstawy do prowadzenia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. K.			
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. R.			
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	V	D. K.
VIIa, VIIb, VIIc, VIId	Z. R.		
#	3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	VIIIa, VIIIb	
IIa, IIb, IIc	P. K.		

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p><u>3.1. Zgodne z zarzutem:</u></p> <p><i>Czyn X z aktu oskarżenia (pkt V wyroku) dot. D. K.</i></p> <p>Zgromadzony materiał dowodowy pozwala przypisać sprawstwo D. K. w zakresie zarzuczonego mu czynu w pkt X. Z nagrania monitoringu w sklepie (...) przy ul. (...) w W. z dnia 12 listopada 2019 r. (k. 467-471a) wraz z opinią antropologa (k. 1261-1292) jednoznacznie wynika, że D. K. dokonał zakupów przy użyciu skradzionej karty pokrzywdzonej A. M.. D. K. kupił artykuły w sklepie i zapłacił za nie zbliżeniowo kartą, za każdym razem wbijając PIN. Biegły antropolog stwierdził, że z prawdopodobieństwem w stopniu wysokim (stopień trzeci) można stwierdzić, że osoba, której wizerunek został utrwalony na nagraniu monitoringu ze sklepów (...) przy ul. (...) w W. to D. K.. Biegły antropolog ustalił bowiem zbieżność 18 cech dostrzeżonych u tego sprawcy z 18 cechami widocznymi na materiale dowodowym, a ponadto nie dostrzegł cech</p>	

uksztalowanych w sposób odmienny.

Mając na uwadze, że w dniu 12 listopada 2019 r. D. K. był w posiadaniu karty bankomatowej pokrzywdzonej A. M. i znał do niej kod PIN to zgodnie z zasadami logiki należy uznać, że dokonał on również pozostałych transakcji w tym dniu przy ul. (...) oraz ul. (...). Było to więc w tym dniu łącznie sześć transakcji zbliżeniowych i cztery wypłaty z bankomatów na łączną kwotę 2.114,08 zł na szkodę A. M.. Wobec tego sąd uznał, że oskarżony D. K. działaniem swoim wyczerpał znamiona czynu kradzieży z włamaniem w ramach czynu ciągłego, tj. czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Zauważyć należy, że kradzież z włamaniem z art. 279 § 1 k.k. zachodzi wtedy, gdy sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zabezpieczeniem chroniącym dostęp do mienia (wyrok SN z 3 lutego 1999 r., V KKN 566/98). Zabezpieczenie elektroniczne zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy (wyrok SN z dnia 9

września 2004 r., V KK 144/04), związane z kodem dostępu jest ekwiwalentem fizycznego zamknięcia rzeczy w pomieszczeniu. Kod jako swoisty i niepowtarzalny klucz elektroniczny zabezpieczający dostęp do konta bankowego danej osoby za pośrednictwem bankomatu wraz z kartą bankomatową stanowią przeszkodę do zawładnięcia mieniem innej osoby (wyrok SA we Wrocławiu z 9 lipca 2014 r., II AKa 180/14).

Jednocześnie wskazać należy, że działania oskarżonego podjęte zostały w warunkach czynu ciągłego. W realiach niniejszej sprawy Sąd stanął na stanowisku, że skoro oskarżony wielokrotnie jednego dnia korzystał z karty bankomatowej pokrzywdzonej to działał w krótkich odstępach czasu z podjętym z góry zamiarem w rozumieniu art. 12 § 1 k.k.

Czyn XIII z aktu oskarżenia (pkt VIIa z wyroku) dot. Z. R.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na to, że Z. R. dokonał kradzieży portfela z zawartością pokrzywdzonego M. K.. Z zabezpieczonego monitoringu (k. 193-197) wraz z opinią biegłego antropologa (k. 1261-1292) wynika, że

to Z. R. obserwował pokrzywdzonego w sklepie, przebił oponę w jego samochodzie, a następnie ukradł z jego samochodu portfel. Biegły wskazał, że wizerunek utrwalony na nagraniu monitoringu C.H. „J.” to Z. R.. Biegły antropolog ustalił bowiem zbieżność 13 cech dostrzeżonych u tego sprawcy z 13 cechami widocznymi na materiale dowodowym, a ponadto nie dostrzegł cech ukształtowanych w sposób odmienny. Wobec tego sąd uznał, że oskarżony Z. R. działaniem swoim wyczerpał znamiona przestępstwa kradzieży portfela z zawartością, w tym dowodu osobistego pokrzywdzonego, jednocześnie usunął prawo jazdy pokrzywdzonego, a czynu swego dokonał czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, tj. czynu z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 278 § 1 k.k. przestępstwo popełnia osoba, która zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Zgodnie zaś z § 5 przepis ten stosuje się odpowiednio do kradzieży karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Nie ma wątpliwości co do wyczerpania

znamion czynu kradzieży.
W sprawie niniejszej skradziono portfel z całą zawartością, a wobec tego również z kartami płatniczymi. W portfelu znajdowały się również dokumenty pokrzywdzonego, w tym dowód osobisty i prawo jazdy. Z tego powodu koniecznym było zastosowanie kumulatywnej kwalifikacji z art. 275 § 1 k.k. z uwagi na dokonanie kradzieży dokumentu stwierdzającego tożsamość i art. 276 k.k. z uwagi na ukrycie dokumentu, którym sprawca nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, tj. prawo jazdy.

Jednocześnie przypisany oskarżonemu czyn został popełniony w kumulatywnym zbiegu przepisów ustawy karnej z art. 11 § 2 k.k., który polega na tym, że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Ponadto sprawca czyni z popełnienia przestępstwa swe stałe źródło dochodu (art. 65 § 1 k.k.), gdy dopuszcza się przestępstwa wielokrotnie z pewną regularnością i z niego uzyskuje systematycznie dochód,

który nie musi być jedynym ani głównym źródłem jego utrzymania. Nie jest przy tym istotne, na jaki cel sprawca przeznaczają dochód, ani pobudki którymi się kieruje (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKA 48/16). Jeżeli sprawca, popełniając przestępstwo lub przestępstwa, zakłada (przyjmuje), że prowadzenie procederu przestępczego będzie dla niego odpowiednio trwałym źródłem w miarę regularnych dochodów, to jest "sprawcą, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu" w rozumieniu art. 65 § 1 k.k., chociażby nawet ostatecznie ów zamysł sprawcy nie został urzeczywistniony z takich czy innych powodów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, II AKA 124/17). Mając na uwadze, że w ustalonym stanie faktycznym wykazano, że Z. R. dokonał kilku kradzieży i kradzieży z włamaniem, uzyskując za każdym razem korzyść majątkową, to w takiej sytuacji uzasadnionym było przyjęcie uczynienie sobie przez niego z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu w rozumieniu art. 65 § 1 k.k.

Czyn XV z aktu oskarżenia (pkt VIIb z wyroku) dot. Z. R.

W zakresie sprawstwa Z. R. w toku postępowania ujawniono szereg dowodów wskazujących na jego sprawstwo zarówno w kradzieży portfela należącego do M. P. z parkingu jak i użycia skradzionych kart bankomatowych. Na nagraniu z monitoringu w sklepie (...) ujawniono, że Z. R. chodził za M. P. i ją obserwował (płyta i protokół oględzin wraz z załącznikami k. 119-121). Tożsamość mężczyzny została ustalona przez biegłego antropologa, który ustalił zbieżność 20 cech dostrzeżonych u tego sprawcy (w tym jednej cechy indywidualnej) z 20 cechami widocznymi na materiale dowodowym, a ponadto nie dostrzegł cech ukształtowanych w sposób odmienny. Czas pomiędzy kolejnymi nagraniami jest bardzo krótki, stąd osoba, którą widać na całości nagrania, na kolejnych jego ujęciach to z pewnością ten sam mężczyzna - Z. R. (opinia biegłego z zakresu antropologii k. 1261-1292).

Powyższy dowód można uzupełnić o dowody w postaci tego, że numer telefonu Z. R. (...) logował się w godzinach zdarzenia do stacji (...) przy ul. (...), której zasięg roboczy obejmuje miejsce zdarzenia oraz w zasięgu obu bankomatów, z

których dokonano wypłaty pieniędzy przy użyciu kart bankomatowych M. P. (opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej k. 1029-1231). Ponadto na nagraniu z monitoringu bankomatu przy placu (...) oraz oddziału banku (...) przy ul. (...) i z bankomatu posadowionego pod tym samym adresem w dniu 15.11.2019 r. wynika, że osoba, która dokonywała próby wypłacenia pieniędzy na szkodę M. P., ubrana była w czapkę z daszkiem, gdzie daszek jest koloru czarnego, a część nagłowa koloru jasnoszarego. Mężczyzna ma widoczny zarost na twarzy - brodę i wąsy (płyta i protokół oględzin nagrania wraz z załącznikami k. 865, 975-976Av, 867a, 867c, 980-982v). Czapkę o cechach odpowiadających czapce na nagraniach posiadał w czasie zatrzymania Z. R. (k. 320-321a). O ile okoliczności te samoistnie nie mogłyby stanowić uzasadnionej podstawy do uznania sprawstwa oskarżonego, o tyle w połączeniu z zabezpieczonym monitoringiem ze sklepu (...) oraz opinią antropologa należy je traktować obciążająco. Mimo braku nagrań z monitoringu pozostałych transakcji, to uwzględniając zasady logiki przyjąć należy, że

Z. R. dokonał wszystkich udanych i nieudanych transakcji przy użyciu kart płatniczych pokrzywdzonego.

Wobec tego sąd uznał, że oskarżony Z. R. działaniem swoim wyczerpał znamiona przestępstwa kradzieży portfela z zawartością, następnie kradzieży z włamaniem oraz usiłowania kradzieży z włamaniem, a czynu swego dokonał w ramach czynu ciągłego i czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, tj. czynu z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

W świetle poczynionych już rozważań prawnych nie ma wątpliwości co do wyczerpania znamion czynu kradzieży portfela z zawartością, tj. wyczerpania znamion czynu z art. art. 278 § 1 § 5 k.k.

Jak już wcześniej wskazano nieuprawnione użycie karty bankomatowej wyczerpuje znamiona kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 k.k. W zakresie niektórych nieudanych transakcji należało przyjąć formę stadialną usiłowania kradzieży z włamaniem, tj. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

W realiach niniejszej sprawy Sąd stanął na stanowisku, że skoro oskarżony jednego dnia wielokrotnie korzystał z karty bankomatowej to działał w krótkich odstępach czasu z podjętym z góry zamiarem w rozumieniu art. 12 § 1 k.k.

Jednocześnie przypisany oskarżonemu czyn został popełniony w kumulatywnym zbiegu przepisów ustawy karnej z art. 11 § 2 k.k., który polega na tym, że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Z uwagi na fakt, że Z. R. dokonał kilku kradzieży i kradzieży z włamaniem, uzyskując za każdym razem korzyść majątkową, to uzasadnionym było przyjęcie uczynienia sobie przez niego z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu w rozumieniu art. 65 § 1 k.k.

Mając na uwadze uniewinnienie pozostałych oskarżonych z opisu czynu przypisanego Z. R. należało wyeliminować działanie wspólnie i w porozumieniu z D. K. i P. K..

Czyn XVI z aktu oskarżenia (pkt VIIc wyroku) dot. Z. R.

Zgromadzony materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości w zakresie sprawstwa Z. R. co do posłużenia się jako autentycznym w dniu 19 listopada 2019 r. w W., przy ul. (...) podrobionym, lotewskim dokumentem tożsamości na dane „A. B.”, nr dokumentu (...), (...). Wobec tego sąd uznał, że oskarżony Z. R. działaniem swoim wyczerpał znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k.

Przepis art. 270 §1 k.k. penalizuje użycie jako autentycznego podrobionego dokumentu. W stanie faktycznym tejże sprawy brak informacji w jakich okolicznościach powstał dokument tożsamości na dane „A. B.”. Nie ulega jednak wątpliwości, że Z. R. posługiwał się nim, wprowadzając funkcjonariuszy policji w błąd co do jego autentyczności.

Czyn XVII z aktu oskarżenia (pkt VIId wyroku) dot. Z. R.

Zgromadzony materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości w zakresie sprawstwa Z. R. co do posiadania w dniu 19 listopada 2019 r. w W., przy ul. (...) metadonu (środka

odurzającego grupy I-N) w objętości 23 ml, odpowiadającego jednej porcji. Wobec tego sąd uznał, że oskarżony Z. R. działaniem swoim wyczerpał znamiona czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Stosownie do treści art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii kto wbrew przepisom ustawy posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Z treści ww. przepisu wynika, że zabronione jest posiadanie środka odurzającego lub substancji psychotropowej wbrew przepisom ustawy, tj. Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dn. 27.01.2011r. wskazał, że posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (I KZP 24/10, LEX nr 686664). Posiadaniem jest zatem każdy fizyczny kontakt ze środkiem odurzającym lub

substancją psychotropową, polegający chociażby na momentalnym dysponowaniu nimi. W niniejszej sprawie nie pozostawia wątpliwości fakt, że Z. R. był w posiadaniu zabronionych środków.

3.2. Niezgodne z zarzutem:

Czyn II z aktu oskarżenia (czyn IIa z wyroku) dot. P. K.

Zgromadzone dowody wzbudzają wątpliwości co do sprawstwa P. K. w kradzieży plecaka z samochodu K. K. (art. 278 § 1 i 5 k.k.). Brak jakichkolwiek dowodów świadczących o udziale P. K. w zdarzeniu, oprócz ogólnych powiązań z innymi czynami i wzajemnych znajomości z innymi oskarżonymi. Z nagrania monitoringu w sklepie (...) przy ul. (...) w W. (płyta i oględziny nagrania k. 166, 168-169, 170-177) wraz z opinią antropologa (opinia biegłego z zakresu antropologii k. 1261-1292) wynika jedynie, że P. K. próbował dokonać zakupów przy użyciu skradzionej karty pokrzywdzonego na kwotę 180 zł. Biegły antropolog ustalił, że z prawdopodobieństwem w stopniu wysokim (stopień trzeci) można stwierdzić, że osoba ta to P.

K. Biegły antropolog ustalił bowiem zbieżność 14 cech dostrzeżonych u tego sprawcy z 14 cechami widocznymi na materiale dowodowym, a ponadto nie dostrzegł cech ukształtowanych w sposób odmienny. Ustalenie, iż oskarżony użył skradzionej karty nie uzasadnia przyjęcia, że dokonał on również kradzieży na parkingu rzeczy należących do pokrzywdzonego w tym tej właśnie karty.

Za udowodnione należało uznać, że P. K. dokonał nieuprawnionego użycia skradzionej K. K. karty. Z zabezpieczonego monitoringu z kamer bankomatów (...) przy ul. (...) w W. nie jest możliwe ustalenie osoby, która używała kart bankomatowych należących do pokrzywdzonego (płyta i oględziny nagrania k. 331-333, 993-998), jednakże uwzględniając zasady logiki przyjąć należy, że to P. K. dokonał również transakcji w bankomacie (...) przy ul. (...) w W. i w innych miejscach skro tego dnia posługiwał się przedmiotową kartą.

Wobec tego Sąd uznał oskarżonego winnego tego że w dniu 24 października 2019 r. w W., przy ul. (...), ul. (...) oraz w innych miejscach, sześciokrotnie dokonał zaboru w celu

przywłaszczenia z systemu bankowego pieniędzy w łącznej kwocie 2.650 zł stanowiących wypłaconą gotówkę z bankomatu, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń w postaci numeru PIN, podczas dokonywanych sześciu wypłat z bankomatów z użyciem skradzionej karty Banku (...) S.A. na nazwisko K. K., czym spowodował szkodę w wysokości 2.650 zł na rzecz K. K., a nadto dziewięć razy usiłował pokonać zabezpieczenie elektroniczne ww. karty i dokonać kradzieży pieniędzy z systemu bankowego mających stanowić płatność w kwocie 180 zł za zakupiony towar oraz podjęcia gotówki w nieustalonej kwocie, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, czym działał na szkodę K. K., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Jak już wcześniej wskazano nieuprawnione użycie karty bankomatowej wyczerpuje znamiona kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 k.k. W zakresie niektórych nieudanych transakcji należało przyjąć formę stadialną usiłowania kradzieży z włamaniem, tj.

art. 13 § 1 k.k. w zw. art. 279 § 1 k.k.

Mając na uwadze rozróżnienie pojęć czynu i czynu zabronionego należy stwierdzić, że realizacją odmiennych czynów zabronionych jest dokonanie przestępstwa i usiłowanie przestępstwa (uchwała SN(7) z 21.10.2003 r., I KZP 11/03, OSNKW 2003, Nr 11–12, poz. 89). Z tego względu przypisany oskarżonemu czyn stanowi kwalifikację kumulatywną z art. 11 § 2 k.k.: usiłowania kradzieży z włamaniem oraz dokonania kradzieży z włamaniem.

W realiach niniejszej sprawy Sąd stanął na stanowisku, że skoro oskarżony wielokrotnie jednego dnia korzystał z karty bankomatowej to działał w krótkich odstępach czasu z podjętym z góry zamiarem w rozumieniu art. 12 § 1 k.k.

Mając na uwadze, że w ustalonym stanie faktycznym wykazano, że P. K. dokonał kilku kradzieży i kradzieży z włamaniem, uzyskując za każdym razem korzyść majątkową, to w takiej sytuacji uzasadnionym było przyjęcie uczynienie sobie przez niego z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu w rozumieniu art. 65 § 1 k.k.

Czyn III z aktu oskarżenia (czyn IIb z wyroku) dot. P. K.

Zgromadzone dowody wzbudzają wątpliwości co do sprawstwa P. K. w kradzieży torby z samochodu Z. N.. Brak jakichkolwiek dowodów świadczących o udziale P. K. w zdarzeniu, oprócz ogólnych powiązań z innymi czynami i wzajemnych znajomości z innymi oskarżonymi. Jednocześnie z analizy danych telekomunikacyjnych wynika, że numer telefonu P. K. w dniu zdarzenia w ogóle nie logował się do sieci (opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej k. 1029-1231).

Z zabezpieczonych umów sprzedaży laptopa i czytnika e-book do lombardu (k. 94, 245), protokołów oględzin laptopa i czytnika e-booków (k. 265-276, 312-313v), protokołów zatrzymania rzeczy laptopa i czytnika e-book w lombardzie (k. 91-93, 231-232) jednoznacznie wynika jednak, że P. K. był w posiadaniu skradzionych pokrzywdzonemu sprzętów tj. laptopa i czytnika e-booków, które następnie sprzedał do lombardu.

Wobec tego Sąd uznał oskarżonego winnego tego że w nieustalonym dniu

w okresie od dnia 30 października 2019 r. do dnia 31 października 2019 r. w nieustalonym miejscu nabył laptopa marki L. (...) o wartości 1920 zł i czytnik ebook-ów P. (...) koloru czarnego o wartości 224 zł w niebieskim etui o wartości 30 zł, uzyskane z przestępstwa kradzieży z pojazdu marki S. (...) o nr rej (...), należącego do Z. N., która miała miejsce w dniu 30 października 2019 r. w W., w okolicy skrzyżowania ul. (...) z ul. (...), tj. czynu z art. 291 § 1 k.k.

Podkreślić należy, że paserstwo może być popełnione tylko umyślnie, ale w obydwu postaciach zamiaru. Przepis art. 291 § 1 k.k. nie wymaga pełnej wiedzy co do pochodzenia rzeczy, wystarczające jest przewidywanie możliwości, że pochodzi ona z czynu zabronionego, i godzenie się na to (wyr. SN z 24.5.2011 r., III KK 360/10, Prok. i Pr. – wkł. 2011, Nr 11, poz. 8; wyr. SA w Katowicach z 14.12.2012 r., II AKa 324/12, KZS 2013, Nr 5, poz. 59; wyr. SA we Wrocławiu z 27.9.2013 r., II AKa 283/13, Legalis; wyr. SA w Warszawie z 22.11.2016 r., II AKa 309/16, Legalis).

Czyn V, czyn XVIII z aktu oskarżenia (pkt IIc i VIIIa z wyroku) dot. Z. R. i P. K.

Analizując zgromadzony materiał dowodowy w zakresie sprawstwa oskarżonych Z. R. i P. K. dot. kradzieży portfela z samochodu G. W., to wskazać należy, że materiał ten jest niewystarczający, bowiem nadal pozostawia wiele luk w stanie faktycznym. Ustalono, że w sklepie (...) Z. R. prowadził obserwację przy linii kas, jednakże nie mam pewności co do tego, kogo dokładnie obserwował oraz nie wiadomo co wydarzyło się dalej. Nie zabezpieczono monitoringu z miejsca kradzieży (protokół oględzin wraz z załącznikami k. 1012-1015v). Z analizy danych telekomunikacyjnych wynika, że numer telefonu P. K. (...) kontaktował się w godzinach, w których doszło do zdarzenia, z numerem Z. R. (...). Nadto oba numery logowały się wówczas do anteny (...), która zasięgiem obejmowała miejsce kradzieży, w tym numer Z. R. do anteny stacji (...), której odległość od miejsca zdarzenia wynosi około 250 metrów w linii prostej (uzupełniająca opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej k. 1317-1480). O ile są to dane, które mogłyby rzucać podejrzenia na Z. R. i P. K. to jednak nie są to dowody, które

pozwalaby na pewnośc w zakresie sprawstwa tychże oskarzonych w zakresie kradzieży.

Za udowodnione można jednak uznać użycie przez oskarzonych skradzionych kart bankomatowych. W sklepie (...) w Galerii (...) w M. przy ul. (...) P. K. i Z. R. z nieustaloną osobą dokonali zakupów w sklepie płacąc kartą należącą do G. W.. Kartą płacił dwukrotnie P. K., za każdym razem wpisując kod PIN (protokół oględzin monitoringu wraz z załącznikami k. 776-780, 1002- 1009v). Dodatkowo numery telefonów oskarzonych logowały się również naprzemienne w miejscach użycia kart na szkodę pokrzywdzonego (uzupełniająca opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej k. 1317-1480). Te wszystkie dowody oceniane wspólnie pozwalają uznać za udowodnione, że Z. R., P. K. i nieustalona osoba działali wspólnie i w porozumieniu. Mimo braku nagrań z monitoringu dotyczących pozostałych transakcji, to uwzględniając zasady logiki oraz fakt, że to oskarżeni byli w posiadaniu karty płatniczej pokrzywdzonego oraz znali do niej kod pin, a pozostałych transakcji dokonano tego samego dnia przyjęć należy, że Z.

R., P. K. i nieustalona osoba dokonali wszystkich udanych i nieudanych transakcji przy użyciu karty płatniczej pokrzywdzonego.

Wobec tego sąd uznał oskarżonych Z. R. i P. K. winnych tego że: w dniu 17 października 2019 r. w różnych miejscach na obszarze M., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze sobą i nieustaloną osobą, dziewięć razy usiłowali pokonać zabezpieczenie elektroniczne skradzionych kart bankomatowych na nazwisko G. W. i dokonać z systemu bankowego zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy mających stanowić wypłaconą gotówkę z bankomatów oraz płatność za zakupiony towar w łącznej kwocie 9.580 zł lecz zamierzonego celu nie osiągnęli, a nadto dwa razy dokonali zaboru z systemu bankowego w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwotach 500 zł i 500 zł, w łącznej kwocie 1.000 zł stanowiących wypłaconą gotówkę z bankomatu, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń elektronicznych w postaci numeru PIN podczas dokonanych dwóch wypłat z bankomatów z użyciem uprzednio skradzionej karty bankomatowej na

nazwisko G. W., a nadto trzy razy dokonali zaboru z systemu bankowego w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwotach 239 zł, 990 zł oraz 170 zł w łącznej kwocie 1.399 zł stanowiących płatność za zakupiony towar, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń elektronicznych, używając przy trzech transakcjach uprzednio skradzionych kart bankomatowych na nazwisko G. W., czym działali na szkodę G. W., powodując łączne straty w wysokości 2.399 zł, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynili sobie stałe źródło dochodu, tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Jak już wcześniej wskazano nieuprawnione użycie karty bankomatowej wyczerpuje znamiona kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 k.k. W zakresie niektórych nieudanych transakcji należało przyjąć formę stadialną usiłowania kradzieży z włamaniem, tj. art. 13 § 1 k.k. w zw. art. 279 § 1 k.k.

Mając na uwadze rozróżnienie pojęć czynu i czynu zabronionego należy stwierdzić, że realizacją odmiennych czynów zabronionych jest dokonanie przestępstwa i

usiłowanie przestępstwa (uchwała SN(7) z 21.10.2003 r., I KZP 11/03, OSNKW 2003, Nr 11–12, poz. 89). Z tego względu przypisany oskarżonemu czyn stanowi kwalifikację kumulatywną z art. 11 § 2 k.k.: usiłowania kradzieży z włamaniem oraz dokonania kradzieży z włamaniem.

W realiach niniejszej sprawy Sąd stanął na stanowisku, że skoro oskarżeni jednego dnia wielokrotnie korzystali z karty bankomatowej to działali w krótkich odstępach czasu z podjętym z góry zamiarem w rozumieniu art. 12 § 1 k.k. W treści art. 12 § 1 k.k. brak jest wskazania na konieczność popełnienia przez sprawcę wszystkich zachowań składających się na czyn ciągły w tożsamej formie (tak stadialnej, jak i zjawiskowej) (uchwała SN(7) z 21.10.2003 r., I KZP 11/03, OSNKW 2003, Nr 11–12, poz. 89).

Mając na uwadze, że w ustalonym stanie faktycznym wykazano, że Z. R. i P. K. dokonali kilku kradzieży i kradzieży z włamaniem, uzyskując za każdym razem korzyść majątkową, to w takiej sytuacji uzasadnionym było przyjęcie uczynienia sobie przez nich z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu w rozumieniu art. 65 § 1 k.k.

Czyn XIX z aktu oskarżenia (pkt VIIIb wyroku) dot. Z. R.

Analizując zgromadzony materiał dowodowy w zakresie sprawstwa oskarżonego Z. R. w zakresie kradzieży saszetki z samochodu K. D. to wskazać należy, że materiał ten nie daje podstaw by stwierdzić w tym zakresie sprawstwa oskarżonego. Brak jest w materiale dowodowym jakiegokolwiek informacji wskazującej na dokonanie przez Z. R. kradzieży. Z analizy danych telekomunikacyjnych wynika, że w godzinach, w których doszło do zdarzenia, Z. R. ((...)) kontaktował się z numerem nieznanego sprawcy ((...)) na długie rozmowy, w tym ok. 23 minutowe - jednocześnie logował się do anteny stacji (...), która obejmowała prawdopodobne miejsce kradzieży swoim zasięgiem. Numer, którym posługiwał się nieznanymi sprawca tj. (...), również logował się do stacji (...), która swoim zasięgiem obejmowała miejsce zdarzenia (uzupełniająca opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej k. 1316-1480). Są to jedyne informacje, które mogą dawać przypuszczenie o sprawstwie Z. R.. Są one jednak dowodami

niewystarczającymi, bowiem świadczą jedynie o tym, że oskarżony przebywał w pobliżu miejsca kradzieży. Dowody te nie dają pewności w zakresie dokonania kradzieży przez Z. R..

Za udowodnione można jednak uznać użycie przez oskarżonego skradzionej karty bankomatowej. W sprawie zabezpieczono nagrania z monitoringu, na których widoczny jest Z. R. wraz z dwoma nieustalonymi mężczyznami, którzy dokonują wielu zakupów w centrum handlowym. Za wszystkie zakupy płaci Z. R. przy użyciu kodu PIN (płyty i protokół oględzin nagrania k. 944-947). Ponadto z analizy danych telekomunikacyjnych wynika, że jego numer telefonu logował się w miejscach, w których używana była skradziona karta bankomatowa (uzupełniająca opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej k. 1316-1480). Mimo braku nagrań z monitoringu pozostałych transakcji, to uwzględniając zasady logiki przyjąć należy, że Z. R. wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami dokonał również wszystkich innych udanych i nieudanych transakcji przy użyciu karty płatniczej pokrzywdzonego. Skoro

jak widać na nagraniu Z. R. znajdował się w jej posiadaniu i znał kod PIN, odległość czasowa pomiędzy tymi transakcjami to maksymalnie 3 dni, a z analizy danych telekomunikacyjnych wynika, że numer telefonu Z. R. logował się w miejscach użycia kart to zasadnym jest uznanie, że dokonał on z ujawnionymi na nagraniu nieustalonymi osobami również pozostałych transakcji na szkodę pokrzywdzonego.

Wobec tego Sąd uznał oskarżonego winnym tego że w dniach od 5 do 7 października 2019 r., w różnych miejscach na obszarze W., wspólnie i w porozumieniu z nieznanymi osobami, wielokrotnie dokonał zaboru z systemu bankowego w celu przywłaszczenia pieniędzy w łącznej kwocie 86.000 zł stanowiących wypłaconą gotówkę z bankomatu a także stanowiących płatność za zakupiony towar, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń elektronicznych w postaci numeru PIN podczas dokonanych transakcji kupna oraz wypłat z bankomatów z użyciem skradzionej karty bankomatowej na nazwisko K. D., czym działał na szkodę K. D., powodując łączne straty w wysokości 86.000 zł,

przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, co wyczerpuje kwalifikację z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Jak już wcześniej wskazano nieuprawnione użycie karty bankomatowej wyczerpuje znamiona kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 k.k., a dokonanie kilku użyć tejże karty w okresie kilku dni powoduje, że dokonano przestępstwa w ramach czynu ciągłego z art. 12 § 1 k.k.

Z uwagi na fakt, że Z. R. dokonał kilku kradzieży i kradzieży z włamaniem, uzyskując za każdym razem korzyść majątkową, to uzasadnionym było przyjęcie uczynienia sobie przez niego z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu w rozumieniu art. 65 § 1 k.k.

Odnosząc się do wszystkich wskazanych wyżej czynów nie stwierdzono wątpliwości co do poczytalności żadnego z oskarżonych (opinia sądowo-psychiatryczna k. 620-622 dot. P. K., k. 623-625 dot. Z. R., k. 626-628 dot. D. K.). Z tego względu Sąd przypisał im winę w popełnieniu powyższych czynów.

#	3.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.7. Uniewinnienie	<i>I</i>	<i>P. K.</i>
<i>IV</i>	<i>D. K.</i>		
<i>VI</i>	<i>Z. R.</i>		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
<i>Czyn I, czyn VI, czyn XI z aktu oskarżenia dot. P. K., D. K. i Z. R.</i>			
Zgromadzony materiał dowody wzbudza wątpliwości co do sprawstwa każdego z oskarżonych w kradzieży plecaka z samochodu Z. K.. Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie brak bezpośredniego i niebudzącego wątpliwości dowodu co do sprawstwa			

P. K. i jego udziału w tym zdarzeniu, oprócz ogólnych powiązań i znajomości z pozostałymi współoskarżonymi i znalezienia w samochodzie R. (...) o nr rej. (...) będącym w jego posiadaniu czapki przypominającej czapkę sprawcy (protokół przeszukania k. 85-87, protokół oględzin k. 268-271). W zakresie sprawstwa D. K. również brak jakichkolwiek innych powiązań oprócz informacji o logowaniu się do anten stacji (...), których zasięg roboczy obejmuje miejsce zdarzenia (opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej k. 1029-1231). W przypadku zaś sprawstwa Z. R., materiał dowody również jest niewystarczający. Zabezpieczony monitoring nie daje podstawy do stwierdzenia, że to właśnie Z. R. był sprawcą kradzieży. Monitoring jest bardzo słabej jakości i zarejestrował jedynie ogólne dane dotyczące ubioru sprawcy (płyta i oględziny nagrania k. 223-226). Poszlaka w postaci zatrzymania Z. R. w czapce, która wyglądem przypomina czapkę sprawcy w chwili czynu (protokół oględzin osoby k. 320-321a) nie jest dowodem na jego sprawstwo. Ponadto dane o logowaniu się Z. R. do anteny stacji (...) w odległości ok. 160

metrów w linii prostej od miejsca zdarzenia (opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej k. 1029-1231) również nie stanowi dowodu sprawstwa, a jedynie dowód przebywania w pobliżu miejsca czynu.

Jednocześnie oskarżony D. K. konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżeni P. K. i Z. R. w toku postępowania zmieniali wersje swoich wyjaśnień, w toku jednych z wyjaśnień każdy z nich przyznał się do 3 kradzieży nie wskazując jednak których. Ostatecznie jednak nie przyznali się do zarzucanych im czynów, wobec tego ich wyjaśnienia nie mogą stanowić podstawy do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Zdaniem Sądu sama możliwość popełnienia zarzucanego czynu nie wystarczy do przypisania sprawstwa i winy w zakresie postawionego zarzutu w sytuacji, gdy brak w sprawie bezpośredniego i niebudzącego wątpliwości dowodu na jego popełnienie. Mając to na uwadze Sąd uniewinnił oskarżonych D. K., P. K. i Z. R. od popełnienia czynów z punktów I, VI i XI części wstępnej wyroku.

Czyn IV, czyn IX z aktu oskarżenia dot. D. K. i P. K.

Zgromadzone dowody wzbudzają wątpliwości co do sprawstwa oskarżonych D. K. i P. K. w kradzieży portfela z samochodu M. P.. Brak jakichkolwiek dowodów bezpośrednio i w sposób niebudzący wątpliwości świadczących o ich udziale w zdarzeniu, oprócz ogólnych powiązań z innymi czynami i wzajemnych znajomości oskarżonych. Tylko z tego faktu, że w dniu zdarzenia dochodziło do połączeń wzajemnych pomiędzy Z. R. (...) oraz D. K. (514-636-644) nie daje podstaw by stwierdzić sprawstwo D. K.. Jednocześnie w czasie samego zdarzenia numer telefonu D. K. nie był aktywny. Podobnie nie można uznać sprawstwa P. K. tylko z tego faktu, że jego numer telefonu (...) logował się w godzinach, w których doszło do zdarzenia do stacji (...) znajdującej się przy ul. (...), której zasięg obejmował miejsce zdarzenia oraz, że w godzinach, w których miało dojść do kradzieży portfela z parkingu (tj. 12:00- 12:30) Z. R. łączył się telefonicznie przez okres 498 sekund (ponad 8 minut) z numerem telefonu P. K. (opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej k. 1029-1231).

Jednocześnie oskarżony D. K. konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony P. K. w toku postępowania zmieniał wersje swoich wyjaśnień, w toku jednych z wyjaśnień przyznał się do 3 kradzieży nie wskazując jednak których. Ostatecznie jednak nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, wobec tego jego wyjaśnienia nie mogą stanowić podstawy do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Zdaniem Sądu sama możliwość popełnienia zarzucanego czynu nie wystarczy do przypisania sprawstwa i winy w zakresie postawionego zarzutu w sytuacji, gdy brak w sprawie bezpośredniego i niebudzącego wątpliwości dowodu na jego popełnienie. Mając to na uwadze Sąd uniewinnił oskarżonych D. K. i P. K. od popełnienia czynów z punktów IV i IX części wstępnej wyroku.

Czyn VII, czyn XII z aktu oskarżenia dot. D. K. i Z. R.

Zgromadzone dowody wzbudzają wątpliwości co do sprawstwa oskarżonych D. K. i Z. R. w kradzieży plecaka z samochodu K. K.. Brak jakichkolwiek dowodów bezpośrednio i w sposób niebudzący

wątpliwości świadczących o ich udziale w zdarzeniu, oprócz ogólnych powiązań z innymi czynami i wzajemnych znajomości ze sobą i z P. K..

Jednocześnie oskarżony D. K. konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony Z. R. w toku postępowania zmieniał wersje swoich wyjaśnień, w toku jednych z wyjaśnień przyznał się do 3 kradzieży nie wskazując jednak których. Ostatecznie jednak nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, wobec tego jego wyjaśnienia nie mogą stanowić podstawy do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Zdaniem Sądu sama możliwość popełnienia zarzucanego czynu nie wystarczy do przypisania sprawstwa i winy w zakresie postawionego zarzutu w sytuacji, gdy brak w sprawie bezpośredniego i niebudzącego wątpliwości dowodu na jego popełnienie. Mając to na uwadze Sąd uniewinnił oskarżonych D. K. i Z. R. od popełnienia czynów z punktów VII i XII części wstępnej wyroku.

Czyn VIII, czyn XIV z aktu oskarżenia dot. D. K. i Z. R.

Zgromadzone dowody wzbudzają wątpliwości co

do sprawstwa oskarżonych D. K. i Z. R. w kradzieży torby z samochodu Z. N.. Brak jakichkolwiek dowodów bezpośrednio i w sposób niebudzący wątpliwości świadczących o ich udziale w zdarzeniu, oprócz ogólnych powiązań z innymi czynami i wzajemnych znajomości. Nagranie z monitoringu przy bankomacie potwierdza jedynie fakt, że próby podjęcia pieniędzy dokonywał mężczyzna o ciemnej oprawie twarzy, wyrazistym nosie, noszącego niebieską czapkę z daszkiem z napisem „France” na przodzie i flagą Francji (płyty i protokół oględzin nagrania wraz z załącznikami, k. 141- 141a, 984-987). Fakt, że D. K. jest widoczny na innych zdjęciach w aktach (zdjęcia k. 425,425v, 427v) w charakterystycznej czapce z daszkiem nie może stanowić podstawy do uznania, że to on dokonywał próby podjęcia pieniędzy. Ponadto informacja, że D. K. w godzinach, gdy doszło do zdarzenia, kontaktował się z Z. R. również nie świadczy o ich sprawstwie (opinia biegłego z zakresu analizy kryminalnej k. 1029-1231).

Jednocześnie oskarżony D. K. konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony Z. R. w toku postępowania

zmieniał wersje swoich wyjaśnień, w toku jednych z wyjaśnień przyznał się do 3 kradzieży nie wskazując jednak których. Ostatecznie jednak nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, wobec tego jego wyjaśnienia nie mogą stanowić podstawy do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Zdaniem Sądu sama możliwość popełnienia zarzucanego czynu nie wystarczy do przypisania sprawstwa i winy w zakresie postawionego zarzutu w sytuacji, gdy brak w sprawie bezpośredniego i niebudzącego wątpliwości dowodu na jego popełnienie. Mając to na uwadze Sąd uniewinnił oskarżonych D. K. i Z. R. od popełnienia czynów z punktów VIII i XIV części wstępnej wyroku.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. K.	II	II	Wymierzając P. K. za przypisane mu czyny: <ul style="list-style-type: none"> • z pkt. IIa i IIc kary po 1 roku i 2 miesiącach

pozbawienia
wolności,

- z pkt. IIb karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

Sąd uwzględnił:

1. w przypadku czynów z pkt. IIa i IIc:

a) ustawowe zagrożenie za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. (podstawa wymiaru kary z uwagi na treść art. 11 § 3 k.k.) karą pozbawienia wolności od 1 roku do lat 10;

b) zasadę z art. 64 § 2 k.k. (mającą zastosowanie zgodnie z art. 65 § 1 k.k.), zgodnie z którą sąd jest zobligowany do wymierzenia kary pozbawienia wolności przewidzianej za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a ma możliwość ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę;

c) brzmienie ustawy karnej sprzed 24 czerwca 2020 r. jako względniejszej dla oskarżonego z uwagi na czas popełnienia czynu gdyż tego dnia wszedł w życie przepis art. 57b k.k., który miałby zastosowanie przy czynie ciągłym z art. 12 § 1 k.k., a który ma wyższą górną granice obstrzenia

w przeciwieństwie do art. 64 § 2 k.k.;

2. w przypadku czynu IIb ustawowe zagrożenie za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5;

3. znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów, na który składa się:

a) w zakresie czynów IIa, IIc naruszenie istotnego dobra prawnego, jakim jest mienie, rozmiar wyrządzonej szkody (2650 zł i 2399 zł), zaplanowane działanie, szczególnie naganna motywacja oskarżonego, jaką była chęć osiągnięcia w szybki sposób korzyści majątkowej;

b) w zakresie czynu IIb naruszenie istotnego dobra prawnego, jakim jest mienie, gdyż przestępstwo paserstwa pozostaje ściśle powiązane z pierwotnym przestępstwem w wyniku którego faktyczny właściciel utracił władztwo nad rzeczą; zaplanowane działanie, szczególnie naganna motywacja oskarżonego, jaką była chęć osiągnięcia w szybki sposób korzyści majątkowej poprzez sprzedaż przedmiotów pochodzących z przestępstwa;

4. w zakresie czynu IIc okoliczność obciążająca w

postaci działania wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym Z. R.;

5. w zakresie wszystkich czynów znaczny stopień winy oskarżonego, który w chwili czynów był osobą dojrzałą i poczytalną, a więc w pełni zdolną do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem, działał w normalnej sytuacji motywacyjnej, w której można było oczekiwać od niego zachowania zgodnego z prawem;

6. w zakresie wszystkich czynów okoliczność łagodząca, do której należy zaliczyć: brak uprzedniej karalności (k. 2053);

7. w zakresie wszystkich czynów cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego: wymierzona kara uświadomi mu fakt naruszenia obowiązujących norm społecznych, a przez dolegliwość, jaka łączy się z jej wykonaniem, stanowić będzie na przyszłość bodziec zniechęcający do popełnienia czynów naruszających prawo;

8. w zakresie wszystkich czynów potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa: wyrobienie przekonania o

			nieuchronności sankcji, ugruntowanie poczucia obowiązania określonych norm i wartości oraz zaufania do instytucji państwa i obowiązującego prawa, a także uświadomienie społeczeństwu, że przestępstwa przeciwko mieniu spotykają się z ostrą reakcją wymiaru sprawiedliwości.
D. K.	V	V	<p>Wymierzając D. K. za przypisany mu czyn z pkt. V karę 1 roku pozbawienia wolności Sąd uwzględnił:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ustawowe zagrożenie za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. karą pozbawienia wolności od 1 roku do lat 10; 2. brzmienie ustawy karnej sprzed 24 czerwca 2020 r. jako względniejszej dla oskarżonego z uwagi na czas popełnienia czynu gdyż tego dnia wszedł w życie przepis art. 57b k.k., który obliguje sąd do wymierzenia wyższej kary z uwagi na popełnienie czynu w ramach czynu ciągłego z art. 12 § 1 k.k.; 3. znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, na który składa się naruszenie istotnego dobra prawnego, jakim jest mienie, rozmiar wyrządzonej szkody (łącznie 2.114,08 zł), zaplanowane działanie, szczególnie naganna motywacja oskarżonego,

jaką była chęć osiągnięcia w szybki sposób korzyści majątkowej;

4. znaczny stopień winy oskarżonego, który w chwili czynów był osobą dojrzałą i poczytalną, a więc w pełni zdolną do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem, działał w normalnej sytuacji motywacyjnej, w której można było oczekiwać od niego zachowania zgodnego z prawem;

5. okoliczności obciążające: uprzednia karalność w czasie popełnienia czynu (za przestępstwo z art. 278 §1 kk wyrokiem z 24.07.2019 r. k. 2184);

6. okoliczności łagodzące: brak

7. cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego: wymierzona kara uświadomi mu fakt naruszenia obowiązujących norm społecznych, a przez dolegliwość, jaka łączy się z jej wykonaniem, stanowić będzie na przyszłość bodziec zniechęcający do popełnienia czynów naruszających prawo;

8. potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa: wyrobienie

			<p>przekonania o nieuchronności sankcji, ugruntowanie poczucia obowiązania określonych norm i wartości oraz zaufania do instytucji państwa i obowiązującego prawa, a także uświadomienie społeczeństwu, że przestępstwa przeciwko mieniu spotykają się z ostrą reakcją wymiaru sprawiedliwości.</p>
Z. R.	VII, VIII	VII, VIII	<p>Wymierzając Z. R. za przypisane mu czyny:</p> <ul style="list-style-type: none"> • z pkt. VIIa karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, • z pkt VIIb karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, • z pkt VIIc karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, • z pkt VIId karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, • z pkt VIIa karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, • z pkt VIIb karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, <p>Sąd uwzględnił:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. w przypadku czynu z pkt. VIIa ustawowe zagrożenie za przestępstwo z art. 278 §

1 k.k. (podstawa wymiaru kary z uwagi na treść art. 11 § 3 k.k.) karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5;

2. w przypadku czynów z pkt. VIIb, VIIIA i VIIIB: ustawowe zagrożenie za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. (w przypadku czynów VIIb, VIIIA - podstawa wymiaru kary z uwagi na treść art. 11 § 3 k.k.) karą pozbawienia wolności od 1 roku do lat 10;

3. w przypadku czynu z pkt. VIIC ustawowe zagrożenie za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5;

4. w przypadku czynu z pkt. VIID ustawowe zagrożenie za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii karą pozbawienia wolności do lat 3;

5. w przypadku czynów: VIIA, VIIb, VIIIA, VIIIB zasadę z art. 64 § 2 k.k. (mającą zastosowanie zgodnie z art. 65 § 1 k.k.), zgodnie z którą sąd jest zobligowany do wymierzenia kary pozbawienia wolności przewidzianej za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a ma możliwość ją wymierzyć

do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę;

6. w przypadku czynów: VIIb, VIIa, VIIIb brzmienie ustawy karnej sprzed 24 czerwca 2020 r. jako względniejszej dla oskarżonego z uwagi na czas popełnienia czynu gdyż tego dnia wszedł w życie przepis art. 57b k.k., który miałby zastosowanie przy czynie ciągłym z art. 12 § 1 k.k., a który ma wyższą górną granice obostrzenia w przeciwieństwie do art. 64 § 2 k.k.;

7. znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, na który składa się:

a) w zakresie czynów: VIIa, VIIb, VIIa, VIIIb naruszenie istotnego dobra prawnego, jakim jest mienie, rozmiar wyrządzonej szkody (963,81 zł, 10.600 zł, 2.399 zł, 86.000 zł.), zaplanowane działanie, szczególnie naganna motywacja oskarżonego, jaką była chęć osiągnięcia w szybki sposób korzyści majątkowej;

b) w zakresie czynu VIIc znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, na który składa się rodzaj dobra prawnego naruszonego przez oskarżonego, tj. wiarygodność dokumentów, jego motywacja zasługująca na szczególne potępienie,

bowiem posługiwał się podrobionym dokumentem w celu ukrycia swojej tożsamości i uniemożliwienia jego odnalezienia i zidentyfikowania;

c) w zakresie czynu VIIId znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, na który składa się rodzaj dobra prawnego naruszonego przez oskarżonego, tj. zdrowie publiczne, rodzaj posiadanego środka odurzającego, który należy do narkotyków twardych, powodujących groźne skutki uboczne;

8. okoliczności obciążające: w zakresie czynu VIIIa działanie wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym P. K.;

9. w zakresie wszystkich czynów znaczny stopień winy oskarżonego, który w chwili czynów był osobą dojrzałą i poczytalną, a więc w pełni zdolną do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem, działał w normalnej sytuacji motywacyjnej, w której można było oczekiwać od niego zachowania zgodnego z prawem;

10. w zakresie wszystkich czynów okoliczność łagodząca, do której należy zaliczyć: brak uprzedniej karalności (k. 2052);

			<p>11. w zakresie wszystkich czynów cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego: wymierzona kara uświadomi mu fakt naruszenia obowiązujących norm społecznych, a przez dolegliwość, jaka łączy się z jej wykonaniem, stanowić będzie na przyszłość bodziec zniechęcający do popełnienia czynów naruszających prawo;</p> <p>12. w zakresie wszystkich czynów potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa: wyrobienie przekonania o nieuchronności sankcji, ugruntowanie poczucia obowiązania określonych norm i wartości oraz zaufania do instytucji państwa i obowiązującego prawa, a także uświadomienie społeczeństwu, że przestępstwa przeciwko mieniu spotykają się z ostrą reakcją wymiaru sprawiedliwości.</p>
<p>P. K.; Z. R.</p>	<p>III, IX</p>	<p>II, VII, VIII</p>	<p>Wymierzając P. K. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, a Z. R. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności Sąd uwzględnił:</p> <p>1. zaistnienie realnego zbiegu przestępstw, za które wobec P. K. w punkcie II, a wobec Z. R. w</p>

punktach VII i VIII części dyspozytywnej wyroku wymierzono oskarżonym kary tego samego rodzaju;

2. brzmienie art. 86 § 1 k.k. sprzed 24 czerwca 2020 r., który regulował niższy minimalny próg kary łącznej;

3. potrzebę połączenia kar na zasadzie częściowej absorpcji z uwagi na naruszenie przez P. K. w przypadku wszystkich czynów, a przez Z. R. w przypadku większości czynów tych samych istotnych dóbr prawnych, tj. mienia oraz stosunkowo bliski związek czasowy;

4. cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego: kara łączna na zasadzie częściowej absorpcji najskuteczniej zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa;

5. potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, które na gruncie przedmiotowej sprawy przemawiają przeciwko łagodności wymiaru kary łącznej; kara łączna na zasadzie całkowitej absorpcji mogłaby wywoływać niepożądane wrażenie większej „opłacalności” popełniania wielu przestępstw, aniżeli

			przestępstwa pojedynczego.
P. K., D. K. i Z. R.	X	II, V, VII, VIII	<p>Mając na uwadze popełnienie przez P. K. przestępstwa na szkodę K. K., Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 2.650 zł.</p> <p>Mając na uwadze popełnienie przez D. K. przestępstwa na szkodę A. M. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 2.114,08 zł.</p> <p>Mając na uwadze popełnienie przez Z. R. trzech przestępstw na szkodę trzech różnych pokrzywdzonych, Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: M. K. kwoty 963,81 zł, M. P. kwoty 10.600 zł, K. D. kwoty 86.000 zł.</p> <p>Oskarżeni P. K. i Z. R. dopuścili się przestępstwa na szkodę G. W. wspólnie i w porozumieniu, dlatego też Sąd orzekł wobec obu oskarżonych obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonych kwoty 2.399 zł.</p>

<p>5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>P. K., D. K. i Z. R.</p>	<p>XI</p>	<p>II, V, VII, VIII</p>	<p>Oskarżeni P. K., D. K. i Z. R. byli tymczasowo aresztowani w sprawie w okresie od 19 listopada 2019 roku godz. 18:30 (zatrzymanie) do 17 czerwca 2020 r. 16:10 (uchylenie tymczasowego aresztowania).</p> <p>Wobec tego na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonym na poczet wymierzonych kar pozbawienia wolności powyższy okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Z uwagi na fakt, że skradziony Z. N.</p>			

<p>laptop oraz czytnik e-booków zostały zwrócone bez uszkodzeń, Sąd nie orzekał w tym zakresie o obowiązku naprawienia szkody.</p>		
<p>Co do zasady niedopuszczalne jest orzekanie częściowo zgodnie z przepisami ustawy obowiązującej poprzednio, a częściowo według przepisów ustawy nowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 1970 r., V KRN 402/69, OSNKW 1970, nr 4-5, poz. 37, z glosą W. Woltera, PiP 1971, z. 1; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2001 r., V KKN 346/99, Prok. i Pr.-wkl. 2001, nr 12, poz. 1), zatem Sąd, orzekając w niniejszej sprawie, w całości zastosował przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w czasie popełniania przypisanych oskarżonemu czynów.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XII</p>	<p>Stosownie do art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1184) koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa albo jednostka samorządu terytorialnego,</p>	

jeżeli przepis szczególny tak stanowi.

Wysokość wynagrodzenia adwokata udzielającego pomocy prawnej z urzędu należało ustalić na podstawie

Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714). Zgodnie z § 17 ust. 2 pkt. 3 w/w rozporządzenia wynagrodzenie za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym wynosi 420 zł. Zgodnie z § 20 w/w rozporządzenia w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, opłata ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%. Z kolei § 4 ust. 3 w/w rozporządzenia stanowi, że wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług.

A.. M. W. reprezentował oskarżonego w toku postępowania sądowego biorąc przy tym udział w 3 terminach rozprawy głównej. Koszty pomocy

	prawnej udzielonej z urzędu nie zostały opłacone.	
I, IV, VI	Na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. w części uniewinniającej od popełnienia zarzucanych oskarżonym czynów koszty procesu ponosi Skarb Państwa.	
XIII	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w części skazującej z uwagi na fakt, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na brak majątku oraz konieczność naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody.	
6. Podpis		